

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 298/06-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. septembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť A. J., Ž., zastúpenej advokátkou JUDr. I. P., Ž., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 986/99, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. J. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. augusta 2006 doručená sťažnosť A. J. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 986/99, ktorého predmetom je návrh sťažovateľky z 21. júla 1999, ktorým sa domáhala vyslovenia neplatnosti kúpnej zmluvy.

Sťažovateľka uviedla, že okresný súd prvé pojednávanie nariadil až po jej opakovanej urgencii, následne pojednávanie dvakrát odročil a meritórne rozhodol až po štyroch rokoch od podania návrhu a to na jedinom pojednávaní konanom 1. decembra 2003. Vydaniu rozsudku predchádzala sťažnosť na priet'ahy v konaní podaná predsedovi okresného súdu podľa § 17 v tom čase platného a účinného zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov a sťažnosť podaná ústavnému súdu, ktorú sťažovateľka vzala späť podaním z 3. decembra 2003. Na základe odvolania odporcu v 2. rade odvolací súd uznesením z 9. novembra 2004 zrušil rozsudok okresného súdu z 1. decembra 2003 a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

V odôvodnení sťažnosti ďalej sťažovateľka uviedla úkony súdu, ako aj prehľad procesných návrhov, ktoré podala v priebehu konania po vrátení veci okresnému súdu. Na pojednávaní 18. novembra 2005 okresný súd rozhodol tak, že jej návrh o určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu zamietol a zamietol aj návrh na rozšírenie žalobného petitu. Proti rozsudku okresného súdu podala sťažovateľka 17. januára 2006 odvolanie.

Na základe týchto skutočností sťažovateľka namieta, že „... *počnúc od podania žalobného návrhu v 7. mesiaci roku 1999 ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti vo veci nie je právoplatne vydané rozhodnutie a právoplatne skončená vec. Aktuálne sa spis nachádza pravdepodobne na Krajskom súde v Žiline. (...)*“ a žiada, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 986/99, prikáže okresnému súdu konať bez zbytočných priet'ahov

a prizná sťažovateľke primerané finančné zadost'učinenie v sume 200 000 Sk a náhradu trov právneho zastúpenia.

Ústavný súd v súvislosti s prípravou predbežného prerokovania sťažnosti zistil, že spis okresného súdu sp. zn. 7 C 986/99 sa od 16. februára 2006 nachádza na Krajskom súde v Žiline na rozhodnutie o odvolaní proti rozsudku okresného súdu z 18. novembra 2005 a odvolacie konanie je vedené pod sp. zn. 23 Co 86/2006.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez účasti sťažovateľa v súlade s § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či návrh spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie. Jedným z dôvodom odmietnutia návrhu je jeho zjavná neopodstatnenosť.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 288/05) je zjavne neopodstatnený návrh, ktorým sa namieta taký postup orgánu verejnej moci, ktorým nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namieta, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval označené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú.

Ústavný súd vzhľadom na viazanosť návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), a to zvlášť návrhom na rozhodnutie vo veci samej, predbežne prerokoval sťažnosť v rozsahu požadovanom sťažovateľkou v petite sťažnosti, a teda vo vzťahu k tomu orgánu, ktorý sťažovateľka označila ako porušovateľa svojich práv.

V súlade so svojou judikatúrou (II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, IV. ÚS 61/03) ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo.

Sťažnosť na postup okresného súdu v konaní sp. zn. 7 C 986/99 bola ústavnému súdu doručená po tom, ako okresný súd vo veci vyhlásil rozsudok a predložil spis s opravným prostriedkom na rozhodnutie odvolaciemu súdu. V čase podania sťažnosti už okresný súd nebol oprávnený vo veci konať, nemohol ovplyvniť priebeh konania a teda ani porušiť označené práva sťažovateľky.

Na základe týchto skutočností ústavný súd sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (podobne napr. IV. ÚS 219/03, II. ÚS 184/06).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2006